BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. sausio 15 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Žodinio Bendrijos prekių ženklo „ecoDoor“ paraiška — Absoliutus atmetimo pagrindas — Apibūdinamasis požymis — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas“

Byloje T-625/11

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokato S. Biagosch,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą D. Walicka,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2011 m. rugsėjo 22 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 340/2011-1), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį žymenį „ecoDoor“ kaip Bendrijos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová (pranešėja), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2011 m. gruodžio 2 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2012 m. kovo 1 d.,

įvykus 2012 m. lapkričio 13 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2010 m. liepos 8 d ieškovė *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH*, remdamasi 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo „ecoDoor“.

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, yra mašinos ir prietaisai, priklausantys peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 7, 9 ir 11 klasėms, taip pat šių mašinų ir prietaisų dalys.

4 2010 m. gruodžio 22 d. sprendimu ekspertas atmetė paraišką įregistruoti šioms prekėms:

— 7 klasės: „Elektriniai namų apyvokos ir virtuvės mašinos ir prietaisai (priskirti 7 klasei), gėrimų ir (ar) valgių ruošimo mašinos ir prietaisai, siurbliai, skirti tiekti atšaldytiems gėrimams ir naudoti kartu su gėrimų šaldymo įranga; indaplovės; elektrinės skalbinių ir drabužių apdorojimo mašinos ir prietaisai (priskirti 7 klasei), įskaitant skalbimo ir gręžimo mašinas“,

— 9 klasės: „Automatiniai gėrimų ar maisto išdavimo įtaisai, pardavimo automatai“,

— 11 klasės: „Šildymo, garų gamybos, virimo įrenginiai, be kita ko, šildymo krosnys, virimo, kepimo, skrudinimo įrenginiai, skrudintuvai, atšildymo ir šildymo įrenginiai, vandens šildytuvai, šaldymo įrenginiai, konkrečiai kalbant, šaldytuvai, šaldikliai, šaldymo vitrinos, gėrimų atšaldymo įrenginiai, šaldytuvai-šaldikliai, užšaldymo įrenginiai, šerbeto gaminimo įrenginiai, ledų gaminimo įrenginiai; džiovintuvai, be kita ko, skalbinių džiovyklės, skalbinių džiovinimo mašinos.“

5 Eksperto teigimu, šio sprendimo 4 punkte išvardytoms prekėms prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, ir neturi skiriamojo požymio, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

6 Ieškovė pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsnius dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją VRDT.

7 2011 m. rugsėjo 22 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Visų pirma ji nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro vidutiniai angliškai kalbantys vartotojai. Antra, ji konstatavo, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle minėta visuomenė atskirs, viena vertus, elementą „eco“ ir supras jį kaip reiškiantį „ekologiškas“ bei, antra vertus, elementą „door“, reiškiantį „durys“. Todėl, Apeliacinės tarybos teigimu, prašomą įregistruoti prekių ženklą visuomenė supras kaip reiškiantį „ekologiškos durys“ arba „ekologiškai gaminamos ir ekologiškai veikiančios durys“. Trečia, kadangi šio sprendimo 4 punkte išvardytos prekės gali būti su durimis ir šios prekės naudoja energiją, Apeliacinė taryba nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas suteikia informacijos apie jų energinį veiksmingumą ir jų ekologiškumą, todėl apibūdina jų rūšį, paskirtį ir pobūdį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Ketvirta, tiek, kiek žodis „ecodoor“ nurodo faktą, kad paraiškoje nurodytose prekėse įrengtos ekologiškos durys, šis žodis, anot Apeliacinės tarybos, nesuteikia galimybės atskirti ieškovės prekių nuo kitų įmonių prekių, todėl neturi skiriamojo požymio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

9 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

10 Savo ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodė du pagrindus: pirmasis susijęs su reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, antrasis – su to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

11 Kalbėdama apie pirmąjį pagrindą, ieškovė teigia: Apeliacinė taryba padarė klaidą, nes manė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina 4 punkte išvardytas prekes.

12 VRDT ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

13 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių arba paslaugų savybėms. Laikoma, kad šie apibūdinamieji žymenys negali atlikti esminės prekių ženklų funkcijos – nurodyti kilmės (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 29 ir 30 punktai).

14 Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama visuomenės interesą užtikrinančio tikslo, reikalaujančio, kad tokie žymenys ar nuorodos, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti prekių ar paslaugų, kurių atžvilgiu prašoma registracijos, savybėms, galėtų būti laisvai naudojami visų. Todėl šia nuostata draudžiama suteikti išimtinę teisę naudoti šiuos žymenis ar nuorodas vienintelei įmonei dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

15 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ir nuorodos yra tie, kurie, vartotojo požiūriu, gali būti įprastai naudojami (tiesiogiai arba paminint vieną iš jų pagrindinių savybių) žymėti prekei arba paslaugai, kaip antai tai, kuriai prašoma įregistruoti prekių ženklą (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-383/99 P, Rink. p. I-6251, 39 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Metso Paper Automation prieš VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink. p. II-2383, 24 punktas).

16 Iš to matyti, jog tam, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas būtų taikomas tam tikram žymeniui, reikia, jog tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys, leidžiantis atitinkamai visuomenei iš karto ir nesvarstant suvokti jį kaip tokių prekių ar paslaugų, ar vienos iš jų savybių apibūdinimą (15 punkte minėto Sprendimo *PAPERLAB* 25 punktas).

17 Taigi prekių ženklo apibūdinamasis pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į, pirma, prekes ir paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti žymenį, ir, antra, atitinkamos visuomenės, kurią sudaro šių prekių ar paslaugų vartotojai, suvokimą (2007 m. birželio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Europig prieš VRDT (EUROPIG)*, T-207/06, Rink. p. II-1961, 30 punktas).

18 Visų pirma reikia pažymėti, kad dauguma Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime nurodytų ir šio sprendimo 7 punkte primintų faktinių aplinkybių neginčijamos. Taigi ieškovė neginčija: pirma, Apeliacinės tarybos pateikto atitinkamos visuomenės apibrėžimo; antra, išvados, jog minėta visuomenė atskirs prašomo įregistruoti prekių ženklo elementus „eco“ ir „door“; trečia, aplinkybės, kad anglų kalbos žodis „door“ reiškia „durys“; ketvirta, išvados, jog šio sprendimo 4 punkte išvardytos prekės gali būti su durimis ir šios prekės naudoja energiją.

19 Be to, kadangi šios išvados nėra klaidingos, vieninteliai klausimai, kuriuos reikia išspręsti, yra tai, kaip atitinkama visuomenė suvoks visų pirma elementą „eco“ ir, antra, visą prašomą įregistruoti prekių ženklą, taip pat tai, ar prašomas įregistruoti žymuo, toks, kaip jį suvokia atitinkama visuomenė, turi apibūdinamąjį požymį šio sprendimo 4 punkte išvardytų prekių atžvilgiu.

20 Visų pirma kalbėdama apie tai, kaip suvokiamas elementas „eco“, ieškovė teigia, kad atitinkama visuomenė iš karto jo netapatins su frazėmis „aplinkai nekenksmingas“ arba „energiškai tausus“.

21 Taigi, kaip pažymėjo Apeliacinė taryba, dėmuo „eco“ yra anglų kalboje plačiai vartojama žodžio „ecological“, reiškiančio „ekologiškas“, sutrumpinimas. Nuoroda „eco“ prekių ir paslaugų prekyboje dažnai vartojama žymint prekės ekologišką kilmę arba tai, kad ją naudojant nedaromas poveikis aplinkai (2012 m. balandžio 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Leifheit prieš VRDT (EcoPerfect)*, T-328/11, neskelbiamo Rinkinyje, 25 ir 45 punktai).

22 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog elementą „eco“ atitinkama visuomenė supras kaip reiškiantį „ekologiškas“.

23 Antra, ieškovė teigia, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo, suvokiamo kaip visuma, reikšmė yra neaiški.

24 Kadangi, pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 20–22 punktų, elementas „eco“ bus suprantamas kaip reiškiantis „ekologiškas“ ir, antra, elementas „door“ bus aiškinamas kaip reiškiantis „durys“, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad žodį „ecodoor“ atitinkama visuomenė iš karto supras kaip reiškiantį „ekologiškos durys“ arba „ekologiškai gaminamos ir ekologiškai veikiančios durys“.

25 Trečia, kalbėdama apie prašomo įregistruoti prekių ženklo apibūdinamąjį požymį, ieškovė teigia, kad, apribojus paraiškoje jos pateiktą prekių sąrašą, minėtas prekių ženklas daugiau nebeapima mašinų ar prietaisų dalių, kaip antai durų, o apima tik pačias mašinas ir prietaisus. Tokiomis aplinkybėmis prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina ne juo žymimas prekes, tarp jų – šio sprendimo 4 punkte išvardytas prekes, bet daugių daugiausia vieną iš jų dalių.

26 Šiuo požiūriu žymuo, apibūdinantis vieną iš prekės dalies savybių, taip pat gali apibūdinti pačią prekę. Taip yra tuo atveju, kai atitinkamos visuomenės suvokimu minėtos žymeniu apibūdintos dalies savybė gali turėti reikšmingą poveikį esminėms pačios prekės savybėms. Iš tiesų konkrečiai šiuo atveju atitinkama visuomenė iš karto ir nesvarstydama žymeniu apibūdintos dalies savybę susies su esminėmis atitinkamos prekės savybėmis.

27 Nagrinėjamu atveju iš šio sprendimo 20–24 punktų matyti, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė aiškins kaip reiškiantį „ekologiškos durys“ arba „ekologiškai gaminamos ir ekologiškai veikiančios durys“.

28 Kaip Apeliacinė taryba pažymėjo ginčijamo sprendimo 17 punkte, o šios išvados ieškovė neginčijo, šio sprendimo 4 punkte išvardytos prekės gali būti su durimis. Tokiomis aplinkybėmis prašomas įregistruoti prekių ženklas gali apibūdinti durų, kurios gali būti įrengtos nagrinėjamoje prekėje, ekologiškas savybes.

29 Be to, kaip konstatuota ginčijamo sprendimo 19 ir 20 punktuose, kalbant apie šio sprendimo 4 punkte išvardytas prekes, durų ekologiškos savybės yra svarbios prekės, kurioje tos durys yra, ekologiškumui.

30 Vartotojai vis daugiau ir daugiau kreipia dėmesį į prekių ekologiškumą, įskaitant energijos sunaudojimą, ir nekenksmingą aplinkai jų gamybą (šiuo klausimu žr. 21 punkte minėto Sprendimo *EcoPerfect* 45 punktą). Tai ypač pasakytina kalbant apie prekes, kaip antai išvardytas šio sprendimo 4 punkte, atsižvelgiant į tai, kad jos naudoja energiją. Todėl, kaip pripažįsta pati ieškovė, ekologiškumas yra esminė pačių šių prekių savybė.

31 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba teisingai galėjo nuspręsti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina esminę šio sprendimo 4 punkte išvardytų prekių savybę, t. y. jų ekologiškumą, dėl to, kad juo apibūnamos durų, kurios įrengtos tose prekėse, ekologiškos savybės.

32 Ieškovė taip pat teigia, kad iš prašomo įregistruoti prekių ženklo negalima nustatyti, kokia konkreti savybė ar paskirtis aplinkos atžvilgiu nurodoma. Iš tikrųjų, šiuo atžvilgiu egzistuoja keletas galimybių, kaip antai: nekenksminga aplinkai gamyba, natūralių medžiagų naudojimas, galimybė pašalinti atliekas nekenksmingu aplinkai būdu arba nekenksmingas aplinkai veikimas.

33 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad visos ieškovės minėtos galimybės nurodo tai, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimai prekei būdingas ekologiškumas dėl durų, kurios joje įrengtos, savybių. Tokiomis aplinkybėmis, nesvarbu, koks būtų teisingas atitinkamos visuomenės atliekamas prašomo įregistruoti prekių ženklo aiškinimas, šis prekių ženklas bus suvokiamas kaip tiesiogiai apibūdinantis esminę atitinkamų prekių savybę.

34 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada: Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina šio sprendimo 4 punkte išvardytas prekes, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

35 Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

36 Be to, iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies matyti, jog pakanka tik vieno iš šioje nuostatoje išvardytų absoliučių atmetimo pagrindų, kad žymens negalima būtų registruoti kaip Bendrijos prekių ženklo (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 29 punktą ir 2004 m. rugsėjo 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Applied Molecular Evolution prieš VRDT (APPLIED MOLECULAR EVOLUTION)*, T-183/03, Rink. p. II-3113, 29 punktą). Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 34 punkte pateiktą išvadą, reikia atmesti visą ieškinį, nesant reikalo nagrinėti antrąjį jo pagrindą, susijusį su minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2013 m. sausio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.